

prof. dr hab. Iwona Kania-Kłosok
Wydział Biologii i Ochrony Przyrody
Uniwersytet Rzeszowski
Ul. Zelwerowicza 4
35-601 Rzeszów
e-mail: ikania@ur.edu.pl
tel. 17 872 54 58

Rzeszów, 15.04.2025 r.

RECENZJA

OŚIĄGNIĘĆ PANA DR MARIUSZA KANTURSKIEGO UBIEGAJĄCEGO SIĘ O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO W DZIEDZINIE NAUK ŚCISŁYCH I PRZYRODNICZYCH W DYSCYPLINIE NAUKI BIOLOGICZNE

SYLWETKA NAUKOWA HABILITANTA

Pan dr Mariusz Kanturski ukończył studia magisterskie na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w 2011 roku. Jego zainteresowania naukowe skoncentrowane były wówczas na faunie koliszków, a realizowana pod kierunkiem prof. dr hab. Wacława Wojciechowskiego tematyka badawcza to „Koliszki (Hemiptera: Psylloidea) Garbu Tarnogórskiego”. W 2016 roku Habilitant uzyskał stopień doktora, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Rewizja europejskich gatunków mszyc z rodzaju *Eulachnus* Del Guercio, 1909 (Hemiptera: Aphididae: Lachninae)”, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Kariny Wieczorek na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W latach 2015-2017 pracował jako asystent naukowo-dydaktyczny, a później (2017-2019) na stanowisku adiunkta w Katedrze Zoologii na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Od grudnia 2019 roku jest profesorem uczelni, pracownikiem badawczo-dydaktycznym w Instytucie Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Zgodnie z art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2021 r. poz. 478 zm.) przedstawiona recenzja obejmuje ocenę osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2b Ustawy, pozostałych osiągnięć i istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej oraz dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego.

1. OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 219 UST. 1 PKT 2B USTAWY

Jako osiągnięcie naukowe, Pan dr Mariusz Kanturski przedstawił wyniki badań opublikowanych w treści pięciu oryginalnych artykułów pt. „Morfologia, taksonomia i związki filogenetyczne mszyc w obrębie plemienia Tuberolachnini Oestlund, 1942 (Insecta, Aphidomorpha: Lachninae)”. Publikacje stanowiące monotematyczny cykl, ukazały się w międzynarodowych czasopismach naukowych w latach 2018 – 2024. Pan dr Mariusz Kanturski jest pierwszym i korespondencyjnym autorem (*Corresponding author*) każdej z nich. Jego udział w przygotowaniu tychże prac był znaczący, polegał głównie na zdiagnozowaniu i samodzielnym sformułowaniu koncepcji badawczej, pozyskaniu oraz zabezpieczeniu do badań materiału entomologicznego, przygotowaniu materiału do analiz, przeprowadzeniu analiz morfologicznych z zastosowaniem mikroskopii świetlnej, a także skaningowej mikroskopii elektronowej (SEM), opracowaniu, jak również interpretacji wyników, w końcu redagowaniu tekstu prac, wprowadzaniu korekt w trakcie cyklu redakcyjnego. Wiodący udział Habilitanta w powstaniu prac stanowiących przedstawiony monotematyczny cykl potwierdzają załączone oświadczenia współautorów. Sumaryczny współczynnik cytowań *Impact Factor* (IF) publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego wynosi 13,611, według danych ujętych w bazie *Journal Citation Reports*, a sumaryczna liczba punktów MNiSW to 520, przy czym dla wszystkich prac, których jest On współautorem współczynnik (IF) jest równy 111,575, a liczba punktów MNiSW wynosi 4397. Wartość Indeksu Hirscha jest równa 14 według bazy *Scopus*.

Przedstawione publikacje stanowiące podstawę rozprawy habilitacyjnej dotyczące mszyc z plemienia Tuberolachnini (Aphidomorpha: Lachninae) wnoszą istotny wkład w wiedzę na temat tej grupy owadów. Uzyskane wyniki dostarczyły nowych danych na temat morfologii, taksonomii i związków filogenetycznych w obrębie plemienia Tuberolachnini, jak również całej podrodziny Lachninae.

Mszyce są grupą owadów obecnie reprezentowaną na wszystkich kontynentach oprócz Antarktydy. Ich specyfika związana jest ze zróżnicowaną morfologią stadiów rozwojowych i ich bionomią. Do najważniejszych aspektów historii badań afidologicznych należą, oprócz poznania cykli życiowych, analizy taksonomiczne i powiązań filogenetycznych.

Pierwsza z cyklu prac przedstawionych przez Pana dr Mariusza Kanturskiego stanowi wstęp do badań nad różnorodnością, morfologią, taksonomią i filogenezą rodzaju

Nippolachnus (Lachninae: Tuberolachnini). Praca ta obejmuje rezultaty pozwalające na podjęcie istotnych decyzji taksonomicznych, jak wykazanie, iż *Nippolachnus micromeli* był błędnie do tej pory uznawany za synonim *Nippolachnus piri* i stanowi niezależny gatunek o wyraźnie zdefiniowanych cechach diagnostycznych. Przeprowadzone badania dowiodły, że gatunki te różnią się nie tylko morfologią ciała, ale także preferencjami troficznymi, a rozmieszczenie biogeograficzne *N. piri* jest inne niż dotychczas sądzono. Po raz pierwszy stwierdzono występowanie gatunku *N. micromeli* na obszarze Republiki Korei. Należy podkreślić znaczenie wyników badań przeprowadzonej po raz pierwszy analizy morfologicznej przedstawicieli pokolenia partenogenetycznego *Nippolachnus*. Wykorzystanie mikroskopii elektronowej (SEM) pozwoliło np. na wykazanie obecności trójoczka pod okiem złożonym, podwójnego sensillum typu rinariola na II członie czułka. Zastosowanie nowoczesnych technik badawczych umożliwiło wykonanie wnikliwych analiz materiału badawczego.

Nie bez znaczenia w naukach biologicznych pozostaje planowanie badań naukowych. Uzyskanie tak interesujących, znaczących rezultatów naukowych możliwe było dzięki bardzo dobremu opanowaniu warsztatu naukowego przez Habilitanta, ale przede wszystkim właściwemu zdiagnozowaniu problemu badawczego i sformułowaniu odpowiedniej koncepcji badawczej. Uzyskane wyniki przedstawione w pierwszej z pięciu prac stanowiących monotematyczny cykl wpłynęły na dalsze planowanie badań w zakresie podjętej przez Habilitanta tematyki.

Wyniki opublikowane w treści kolejnych czterech przedstawionych prac obejmują zarówno rezultaty rewizji taksonomicznych, jak również badań nad heteroecją i zjawiskami dotyczącymi zmian żywiciela związanego z cyklem życiowym niektórych gatunków mszyc. Przy czym w treści ostatniej z cyklu prac, podsumowującej, ujęto syntezę wiedzy na temat systematyki i związków filogenetycznych występujących w obrębie podrodziny Lachninae oraz plemienia Tuberolachnini.

Należy podkreślić, iż w pracach tych zostały opisane nowe dla nauki taksony, plemię Miyalachnini, 2 nowe dla nauki rodzaje i 7 nowych dla nauki gatunków. Podjęto także decyzje dotyczące zmiany przynależności taksonomicznej rodzaju *Sinolachnus*. Rodzaj ten włączono do plemienia Tramini. Ponadto, podjęto decyzje związane z przeniesieniem czterech gatunków do określonych rodzajów, wprowadzono zmiany nomenklatoryczne np. desygnowano lektotyp i paralektotyp *Sinolachnus niitakayamensis*.

W ostatniej z cyklu prac, podsumowującej, opublikowano wyniki analizy filogenetycznej plemienia Tuberolachnini, z włączeniem taksonów wcześniej nieuwzględnianych w tego typu analizach. Pozwoliło to na potwierdzenie hipotezy przeczącej monofiletyczności plemienia Tuberolachnini. Po raz pierwszy w tejże pracy zostały przedstawione diagnozy i cechy różnicujące wszystkie plemiona wyróżniane w obrębie Lachninae. Co ciekawe, udowodniono znaczenie taksonomiczne i filogenetyczne cech morfologicznych, rozmieszczenia i wzajemnego ułożenia sensilli oraz liczby sensilli typu „sense-pegs” na pierwszych członach stóp, głównie przedniej i środkowej pary odnóży tych owadów.

Poziom merytoryczny przedstawionych prac stanowiących monotematyczny cykl jest bardzo wysoki, uzyskane wyniki są cenne pod względem naukowym. Bez wątpienia, osiągnięcia te mają charakter nowatorski, są oryginalnymi wynikami wnoszącymi nowe dane dla rozwoju nauk biologicznych, w szczególności entomologii. Mają one duże znaczenie dla światowej nauki, zwłaszcza w zakresie badań nad morfologią, systematyką i taksonomią, a także związkami filogenetycznymi w obrębie plemienia Tuberolachnini oraz całej podrodziny Lachninae.

Stwierdzam, iż przedstawiony cykl publikacji można uznać za osiągnięcie naukowe spełniające kryterium ustawowe w zakresie wymagań stawianych kandydatom wnioskującym o przyznanie stopnia doktora habilitowanego.

2. OCENA POZOSTAŁYCH OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH

Pan dr Mariusz Kanturski jest współautorem 73 artykułów naukowych, w tym 59 z listy *Journal Citation Reports* (JCR), poza wymaganym ustawą cyklem powiązanych tematycznie 5 publikacji, a także 3 monografii i 2 rozdziałów w monografiach naukowych. Przed osiągnięciem stopnia doktora Habilitant opublikował we współautorstwie 24 artykuły naukowe, w tym 18 z listy JCR, po uzyskaniu stopnia doktora, ukazało się 49 artykułów, których jest On współautorem, w tym jedynie 8 spoza listy JCR. Wśród nich znalazły się prace, które zostały opublikowane w czasopismach prestiżowych o zasięgu międzynarodowym, jak np. *Biological Reviews* (200 pkt MNiSW). Habilitant jest pierwszym autorem 29 i korespondencyjnym 34, spośród 73 artykułów naukowych, poza wskazanym monotematycznym cyklem 5 prac.

Wyrazem dużego zaangażowania naukowego jest fakt, iż jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora Pan dr Mariusz Kanturski uczestniczył w badaniach nad rodziną Chaitophorinae i Drepanosiphinae (Aphidoidea). Habilitant prowadził badania taksonomiczne nie tylko w Polsce, ale również poza granicami kraju korzystając z zasobów kolekcji Aphididae Muzeum Historii Naturalnej w Londynie (Natural History Museum in London, NHM) czy Muzeum Historii Naturalnej w Paryżu (Muséum national d'Histoire naturelle, MNHN). Rezultatem było wskazanie i opisanie nowych dla nauki taksonów: 1 nowego dla nauki rodzaju i 6 nowych gatunków. W wyniku przeprowadzonych badań możliwe stało się sporządzenie 14 deskrypcji nieznanych do tej pory morf niektórych gatunków mszyc, podjęcie istotnych decyzji taksonomicznych, jak przywrócenie statusu gatunku *Lachnus chosoni*, a także uzyskanie znaczących osiągnięć w zakresie badań faunistycznych i terenowych, jak opracowanie systematycznej listy mszyc Polski.

Rezultaty przeprowadzonych przez Habilitanta badań po uzyskaniu stopnia doktora, wskazane jako pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze stanowiące znaczący wkład w rozwój dyscypliny, zostały zebrane w trzy grupy tematyczne, dotyczą one trzech zagadnień: morfologii i ultrastruktury mszyc ze szczególnym uwzględnieniem struktur zmysłowych (sensilli); systematyki, taksonomii oraz filogenezy mszyc; różnorodności biologicznej mszyc wybranych obszarów zoogeograficznych i opublikowane zostały w treści 46 publikacji naukowych. Do najważniejszych z nich należą: opracowanie katalogu mszyc Słowacji, opisy nieznanych wcześniej morf biseksualnych *Pseudessigella brachychaeta*, gatunku pochodzącego z Indii, ale również rezultaty licznych prac rewizyjnych z uwzględnieniem rodzajów *Myzaphis*, *Macrosiphoniella*, a także mszyc żerujących na drzewach i krzewach iglastych Indii oraz krajów sąsiadujących.

Należy docenić również osiągnięcia Habilitanta w zakresie odtwarzania filogenezy wybranych grup jak podrodzin Calaphidinae, Drepanosiphinae, Phyllaphidinae, Saltusaphidinae, plemienia Eulachnini, rodzajów *Capitophorus*, *Essigella*, *Pleotrichophorus*, jak również prac nad barkodingiem i różnorodnością biologiczną podrodziny Calaphidinae z przedstawieniem filogenezy tej grupy owadów. Wyniki przeprowadzonych analiz pozwoliły na wyznaczenie i opisanie 45 nowych dla nauki taksonów: 4 plemion, 4 rodzajów, 37 nowych dla nauki gatunków, a także 3 gatunków, przedstawicieli innych rzędów owadów. Sporządzono deskrypcje 21 nieznanych wcześniej morf istniejących gatunków mszyc.

Chociaż analizy filogenetyczne przeprowadzono z uwzględnieniem wielu zróżnicowanych cech, to jednak nie obejmują one informacji dotyczących przedstawicieli mszyc znanych z zapisu kopalnego. Cenne byłoby przeprowadzenie tego typu badań nie pomijając danych kopalnych, wnoszących często ważne informacje na temat ewolucji danej grupy organizmów.

Pozostałe osiągnięcia Habilitanta w zakresie różnorodności biologicznej mszyc dotyczą badań przedstawicieli tej grupy owadów pochodzących z wybranych obszarów zoogeograficznych świata, często bardzo odległych od siebie. Materiał badawczy pochodził z różnych regionów Ameryki Północnej, Europy i Azji. Wśród osiągnięć w tym zakresie znalazły się np. pierwsze stwierdzenie gatunków *Cinara maculipes* oraz *Cinara takahashii* w faunie Butanu, rodzaju *Sinolachnus* w Japonii, gatunku *Lachnus chosoni* w faunie Republiki Korei, jak również rewizja mszyc troficznie związanych z drzewami i krzewami iglastymi Himalajów.

Przeprowadzenie tych badań możliwe było dzięki szerokiej współpracy Habilitanta z naukowcami z wielu instytucji naukowych na całym świecie, w tym z Republiki Korei (Seoul National University), Kanady (University of Montreal), Tajwanu (National Taiwan University), Indii (University of Kalyani and Vidyasagar College) i wielu innych.

Habilitant wielokrotnie prezentował uzyskane wyniki przeprowadzonych badań biorąc udział w konferencjach krajowych i międzynarodowych, był współautorem 93 doniesień konferencyjnych, 55 doniesień prezentowanych na konferencjach międzynarodowych i 38 na konferencjach krajowych.

Dr Mariusz Kanturski regularnie recenzuje prace naukowe dla wielu czasopism. Po osiągnięciu stopnia doktora zrecenzował 40 artykułów dla 26 czasopism o zasięgu międzynarodowym z listy JCR i 8 prac dla 7 innych recenzowanych czasopism. Wielokrotnie uczestniczył w pracach redakcyjnych czasopism o zasięgu międzynarodowym.

Od 2019 r. Pan dr Mariusz Kanturski jest członkiem panelu ekspertów nauk przyrodniczych Rady Naukowej Litwy (Research Council of Lithuania) – narodowej agencji ds. finansowania badań i ewaluacji jednostek naukowych w Litwie, a od 2023 roku jednym z ekspertów Komitetu Nauk Przyrodniczych i Technicznych Rady Naukowej Litwy (RCL) do przeprowadzenia ewaluacji uniwersytetów oraz instytucji naukowych w Litwie za lata 2018-2022.

Habilitant realizował badania naukowe w ramach dwunastu projektów. Sześcioma z nich kierował, to projekty finansowane ze źródeł zewnętrznych, w tym Narodowego Centrum Nauki (NCN), Horyzont 2020 Program Komisji Europejskiej „SYNTHESESYS 3 Project”. W realizacji sześciu projektów finansowanych ze źródeł zewnętrznych, jak National Research Foundation of Korea (NRF), Republika Korei, Narodowe Centrum Nauki (NCN), brał udział w charakterze wykonawcy.

Z całą pewnością można stwierdzić, że Habilitant spełnia wymóg ustawy posiadania więcej niż jednego osiągnięcia naukowego. Dr Mariusz Kanturski ma obszerny dorobek naukowy, poza wskazanym cyklem publikacji, a jego wartość naukową można ocenić na ponadprzeciętną. Wśród wielu publikacji Habilitanta, można wskazać te ukazujące istotny wkład Habilitanta w rozwój nauk biologicznych.

3. OPINIA O WYKAZYWANIU SIĘ ISTOTNĄ AKTYWNOŚCIĄ NAUKOWĄ ALBO ARTYSTYCZNĄ REALIZOWANĄ W WIĘCEJ NIŻ JEDNEJ UCZELNI, INSTYTUCJI NAUKOWEJ LUB INSTYTUCJI KULTURY, W SZCZEGÓLNOŚCI ZAGRANICZNEJ.

Pan dr Mariusz Kanturski wielokrotnie prowadził badania naukowe w instytucjach poza granicami kraju. Przed uzyskaniem stopnia doktora zrealizował 5 staży i pobyty naukowych w 5 różnych jednostkach naukowych, w tym trzymiesięczny staż w Natural History Museum in London (Wielka Brytania) (2015 r.). Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant zrealizował 14 staży i pobyty naukowych w 5 zagranicznych jednostkach naukowych, w tym 1 dłuższy, czteromiesięczny staż w University of Montreal w Kanadzie (2018 r.), w ramach realizacji programu „Mobilność kadry UŚ” i projektu badania związków filogenetycznych plemienia Eulachnini.

Wyniki badań prowadzonych przez dr Mariusza Kanturskiego podczas zagranicznych staży i pobyty naukowych zostały później ujęte w licznych publikacjach. Aktywność naukowa Habilitanta w zagranicznych instytucjach była znacząca dla uzyskania i opublikowania wyników osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Rezultaty badań przeprowadzonych w zagranicznych jednostkach naukowych przez Pana dr Mariusza Kanturskiego, przed uzyskaniem stopnia doktora zostały opublikowane, przy współpracy, w 9 artykułach naukowych, np. Kanturski M., Kajtoch Ł., Wieczorek K. 2017. European species of the aphid genus *Eulachnus* Del Guercio, 1909

(Hemiptera: Aphididae: Lachninae): revision and molecular phylogeny. *Zootaxa*, 4356 (1): 001-081, zaś po uzyskaniu stopnia doktora w 23 publikacjach, np. Kanturski M., Lee Y., Kim H. 2024. Phylogenetic reconstruction of Tuberolachnini and Lachninae (Insecta, Hemiptera): Morphological and molecular analyses revealed a new tribe. *Frontiers in Zoology*, 21: 29, 17 pp.

Można stwierdzić, iż dr Mariusz Kanturski spełnia wymóg jaki nakłada Ustawa na osoby ubiegające się o nadanie stopnia doktora habilitowanego dotyczący istotnej aktywności naukowej Habilitantów realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

4. OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO, POPULARYZATORSKIEGO I ORGANIZACYJNEGO

Dr Mariusz Kanturski, od wielu lat związany z Uniwersytetem Śląskim, prowadził zajęcia dla studentów kierunków Biologia, Biotechnologia i Ochrona Środowiska w ramach 15 przedmiotów o tematyce dotyczącej bioróżnorodności świata roślin i zwierząt, endokrynologii, jak również technik mikroskopowych w badaniu zwierząt z uwzględnieniem zastosowania skaningowej mikroskopii elektronowej w naukach przyrodniczych. Prowadził zajęcia w ramach przedmiotów takich jak Zoologia, Parazytologia, Teorie Współczesnej Biologii. Był i nadal jest koordynatorem 7 przedmiotów prowadzonych na dwóch kierunkach – Biologia i Biotechnologia, w tym także przedmiotu prowadzonego w j. angielskim *Mechanisms of Evolution* dla kierunku Biotechnologia oraz przedmiotów dla studentów studiów III stopnia, doktorantów Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Śląskiego. Współkoordynuje przedmiot Biologia II dla studentów Szkoły Języka i Kultury Polskiej UŚ.

Można stwierdzić, iż jest doświadczonym pracownikiem naukowo-dydaktycznym. Należy podkreślić, że większość (6) obecnie prowadzonych przez Pana dr Mariusza Kanturskiego zajęć dydaktycznych to przedmioty autorskie, cieszące się szerokim uznaniem. Jeden z Jego autorskich przedmiotów „Biohakerzy” został wyróżniony podczas I edycji konkursu Ogólnoakademickiej Oferty Dydaktycznej (OOD) w 2022 roku w Uniwersytecie Śląskim, jako przedmiot o zakresie tematycznym możliwym do zrealizowania również na kierunkach innych niż przyrodnicze.

Do tej pory dr Mariusz Kanturski był promotorem pomocniczym 1 zakończonej pracy doktorskiej z zakresu afidologii realizowanej w Uniwersytecie Śląskim, promotorem 9 prac

licencjackich oraz 3 prac magisterskich wykonywanych na kierunkach Biologia i Biotechnologia. Sprawował również opiekę merytoryczną 1 pracy magisterskiej, promowanej przez Pana prof. dr hab. Piotra Węgierka. Był opiekunem merytorycznym staży realizowanych w Uniwersytecie Śląskim przez doktorantów i pracowników uczelni zagranicznych: trzymiesięcznego stażu naukowego doktoranta Uniwersytetu w Alicante (Hiszpania) oraz miesięcznego stażu pracownicy Kijowskiego Uniwersytetu Medycznego (Ukraina).

Brał udział w projektach, takich jak „*Jeden Uniwersytet – Wiele Możliwości. Program Zintegrowany*”, część dotycząca modyfikacji kierunku Biotechnologia studiów I i II stopnia oraz „*Innovative Start*”, ukierunkowanego na podniesienie kompetencji zawodowych studentów Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w odpowiedzi na oczekiwania przyszłych pracodawców. Ponadto, sprawował opiekę nad realizacją indywidualnych projektów dydaktycznych studentów Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego oraz projektów naukowych wykonywanych przez członków Akademii Młodych Biologów „Lykejon” przy Pałacu Młodzieży w Katowicach. Dla tego grona młodych naukowców prowadził również zajęcia laboratoryjne, a dla licealistów zainteresowanych biologią oraz studentów innych niż Biologia kierunków wygłaszał wykłady gościnne. Działalność dydaktyczna Habilitanta była wielokrotnie doceniana przez studentów, w procesie ankietyzacji, oceniana bardzo wysoko.

Nie bez znaczenia dla Pana dr Mariusza Kanturskiego pozostaje również podnoszenie własnych kompetencji, co z pewnością jest bardzo uzasadnione, chociażby ze względu na charakter Jego pracy. Habilitant uczestniczył w projektach obejmujących np. szkolenia w zakresie pracy ze studentami w kryzysie, ze specjalnymi potrzebami, spektrum autyzmu, odbył Certyfikowane Kursy „Tutor Akademicki” i „Praktyk Tutoringu”.

Dr Mariusz Kanturski jest bardzo aktywnie zaangażowany w działalność organizatorską, obecnie pełni funkcję Dyrektora Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska, Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Biologiczne w tejże jednostce, jest także Liderem Zespołu Bioróżnorodności i Ewolucji Owadów w Instytucie Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska, członkiem Senatu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, należy do Kolegium Dziekańskiego Wydziału Nauk Przyrodniczych, jest członkiem Kolegium Elektorów Uniwersytetu Śląskiego w grupie profesorów. Szeroka działalność organizatorska Habilitanta dotyczy także prac związanych z przynależnością do określonych Zespołów

np. Zespołu ds. koordynowania prac nad projektem i budową Centrum Biologii i Bioróżnorodności Uniwersytetu Śląskiego (2022-2026).

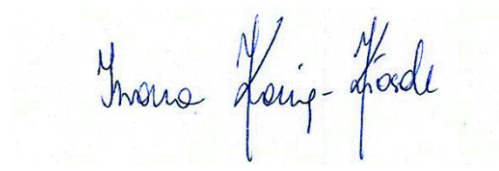
Co więcej, dr Mariusz Kanturski jest aktywnym popularyzatorem nauki, wielokrotnie prowadził wykłady, warsztaty, zajęcia laboratoryjne podczas wydarzeń w ramach np. Ogólnopolskiej Nocy Biologów, „*Plants day*”, jest również współautorem trzech artykułów popularyzujących naukę.

W mojej ocenie dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Habilitanta spełnia wymogi niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.

WNIOSEK KOŃCOWY

Przedstawione do oceny osiągnięcia naukowe, aktywność naukowa w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, jak również działania popularyzatorskie, dydaktyczne oraz organizatorskie odpowiadają warunkom określonym w ustawie o stopniach i tytułach naukowych, art. 219 ust. 1 pkt 2b Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2021 r. poz. 478 zm.). Osiągnięcia naukowe Pana dr Mariusza Kanturskiego stanowią istotny wkład w rozwój nauk biologicznych i uzasadniają nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne. W związku z tym wnioskuję o dopuszczenie Pana dr Mariusza Kanturskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Wysoki poziom merytoryczny przeprowadzonych przez Pana dr Mariusza Kanturskiego badań skłania mnie do wystąpienia o wyróżnienie osiągnięć Habilitanta, w tym osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

prof. dr hab. Iwona Kania-Kłosok